

variaties met de circoflex

We ontvingen van Ton Vinken, de bekende knutselaar met de geknipte papiermodellen, een nieuw idee om met Circoflexen uit te voeren. In VLIEGER 97/4 geven de ontwerpers van de Circoflex een aantal ideeën voor het koppelen van Circoflexen. Het koppelen door het met één lijn van 3 meter doorverbinden van Circoflexen aan de toomring; het opnemen van een kleine Circoflex in een grote met doorverbinding aan de toomring en het onderling doorverbinden van de toomlijnen van iedere Circoflex naar de toom-aanhechtingspunten op de voorgaande Circoflex (zogenaamde multiple toomstelsel). Ton Vinken lanceert hierbij zijn idee om de Circoflexen vanaf de staartzijde naar de volgende met lijntjes door te verbinden met een toomstelsel aan de voorste ring en door alleen de laatste Circoflex aan de achterzijde in te nemen. De ontwerpers van de Circoflex maakten eerst een lange koker om zelfstandig te laten vliegen en kortte deze koker, onder behoud van het vlieggedrag, in, waardoor de huidige Circoflex werd geboren. Ton heeft deze (lange) koker op bepaalde afstanden

fiberring voorzien en deze delen met lijntjes doorverbonden. Hij heeft zijn idee met 3 ringen met een doorsnede van 10 cm proefgevlogen. Misschien voelen anderen zich aangesproken dit met grotere modellen te proberen waarna wij gaarne voor de resultaten publicatieruimte aanbieden. Nu Ton aan het woord. Red.

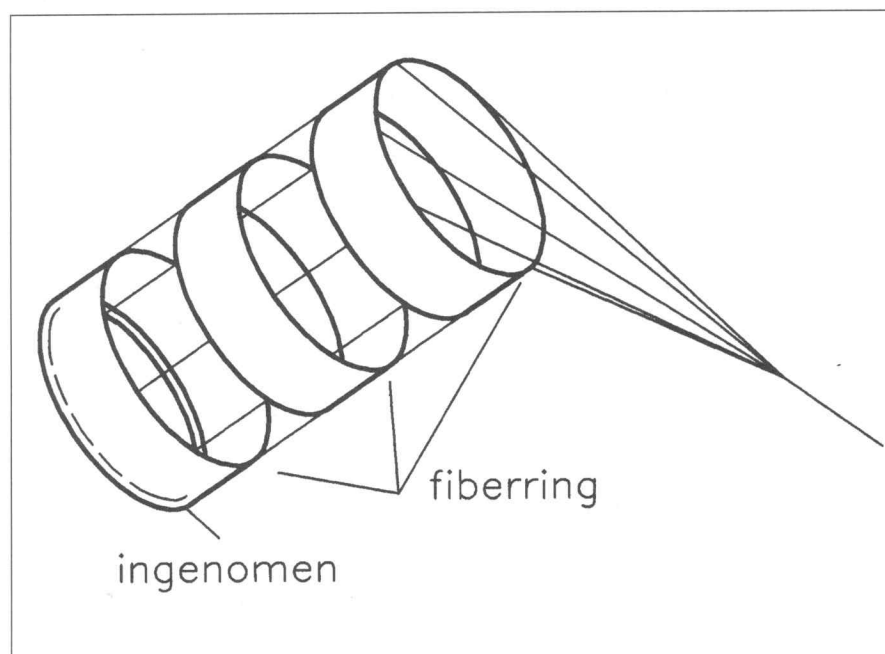
HET ONTWERP.

Ik weet niet of het al eerder gebeurd is, maar ik wil eens een vlieger publiceren die nog nooit gevlogen heeft, een hypothese dus! Voortbordurend op de Circoflex van Helmut en Ton kwam bij mij het idee op om een doosvlieger te bouwen met grote afmetingen. Als je een normale doosvlieger neemt dan heb je de opspanning van de dozen met staanders. Het geheel wordt met behulp van een stokframe bij elkaar gehouden. Als je nu uitgaat van de Circoflex en je plaatst meer Circoflexen achter elkaar, je vervangt de staanders door verbindingslijntjes (er vindt alleen maar trekkracht plaats) dan zit je al een heel eind in de richting van het idee. Iedere ring heeft dus aan de neuszijde een fiberring en alleen de laatste wordt aan de achterzijde iets

ingenomen. Nee, geen aantal Circoflexen achter elkaar, dat toevallig goed vliegt waarbij alleen de laatste Circoflex aan de achterzijde wat wordt ingenomen, maar meer in de richting van de grote draaiende luchtankers (maar niet draaiend). Volgens mij krijg je dan een nieuwe familie vliegers die door het geringe gewicht bij weinig wind werken en immens groot gebouwd kan worden. Dat het groot bouwen niet beslist noodzakelijk is bewijs ik momenteel met een modelletje van 10 cm doorsnede en 3 ringen lang, dat zeer goed vliegt. Wat ik nog niet geprobeerd heb, maar zeker zal vliegen, zijn de opgevlude ringen. Nog een voordeel is dat je de ringen zonder moeite verder of korter op elkaar kunt zetten, hetgeen soms voordelen oplevert.

Ik hoop te zijner tijd te horen of er vliegeraars zijn die dit ook geprobeerd hebben.

Ton Vinken, Someren.

Nabestellingen

Nog voorradig de jaargangen 1994, 1995, 1996 (met uitzondering van nummer 5), 1997, 1998 en 1999. Toezending door overmaking van f 15.- per jaargang, jaargang 1996 f 12.50 of 1 nummer f 6.60, 2 nummers f 7.70, 3 nummers f 12.20 en 4/6 nummers f 15.- op gironummer 218572 Stichting Ned. Vlieger promotie Den Haag, onder vermelding welke jaargang(en) of nummers.